

CONSCIÈNCIA D'ARA
Cada dijous
I la setmana que ve:
El Sàhara inspirador: del Petit Príncep a Star Wars

Estils

MÉS ENLLÀ DE LA HISTÒRIA INTERMINABLE

El llibre *El món de Michael Ende, vida, obra i antroposofia* és una immersió a l'Alemanya innovadora dels anys 20 i 30, on el món espiritual i la modernitat es donaven la mà.

OPINIÓ

Perdre el control

SÍLVIA PALAU PUJOLS
CENTRE ZEN BARCELONA

Moltes persones quan arriben per primera vegada a un centre de meditació venen moguts per l'anhel de viure amb més pau, de posar calma en el seu món, en el món exterior però sobretot en el món interior. Poder disminuir el volum i, fins i tot, aturar la veu interna i incessant que sentim dins el cap. Fer una pausa en el diàleg o, pot ser millor dit, en el monòleg que coneixem de memòria perquè té tendència a repetir-se una vegada rere l'altre. Un monòleg que ens acaba esgotant.

La primera pregunta sol ser què cal fer per prémer el botó de pausa i la resposta és senzilla: aprendre a no fer res. En la societat actual estem instal·lats en el fer i oblidem sovint el ser, pensem que si volem meditar haurem de buscar espai en la nostra plena agenda per una altra activitat, quan no es tracta d'activar sinó de desactivar. De totes formes, desactivar no és fàcil. Per començar hem de trobar un lloc on poder seure en silenci i,

La primera pregunta sol ser què cal fer per prémer el botó de pausa i la resposta és senzilla: aprendre a no fer res

una vegada asseguts, portar l'atenció en la postura de meditació. D'entrada això ens permet baixar la intensitat del crani cap al cos i al concentrar l'energia en el cos relaxar automàticament la ment. El següent pas és anar d'aquest estat de concentració a l'observació, per poder veure com a l'interior apareixen les emocions i els pensaments. És com seure darrera el vidre en un llarg viatge i observar el paisatge. Finalment, hem de permetre que el paisatge passi sense voler-lo atrapar, sense intervenció per part nostre.

Tenim tendència a voler intervenir, a creure'ns la fal·làcia de que així podem controlar la nostra vida, però en la pràctica de la meditació és important aprendre a perdre el control, a confiar en que podem deixar anar l'esforç i just observar tranquil·lament la vida. Aquest subtil gest, acompanyat del silenci, permet disminuir el volum mental i alliberar-nos de tot monòleg. —

GETTY

Gent

TEXT:
XXXXXXXXXXXXXX

Walter Benjamin amb Jean i Guyet Selz i uns amics eivissencs a la terrassa del Migjorn, al port d'Eivissa, l'any 1933. GUY SELZ

Benjamin a Eivissa: tornar a viure

Un llibre descriu els moments de llum que va trobar a l'illa l'intel·lectual jueu entre 1932 i 1933

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Li agradaven les coses petites, en sentia fascinació, fins i tot escrivia amb una lletra tan menuda que era capaç d'encabir centenars d'idees escrites en una cal·ligrafia de formiga. Frases i més frases, un formiguer efervescent en ple estiu que ha esdevingut una obra literària complexa i cabdal que encara avui perdura. De Walter Benjamin (1892-1940) se n'han dit moltes coses, se l'ha instrumentalitzat des de posicions ideològiques i intel·lectuals, però a vegades les coses petites, les que a ell tan li agradaven, han quedat al marge, poc ateses. Potser la primera vegada que algú li va parlar d'Eivissa entre el brogit del Berlín dels anys trenta, va sentir aquesta crida de la menudesa. Aquell indret remot, ancorat en el temps, començava a rebre viatgers que buscaven no només un lloc idíl·lic, també utòpic. "El mite internacional d'Eivissa, que va tenir principalment en el moviment *hippie* dels anys seixanta al seu màxim impulsor i difusor, va ser creat als anys trenta per intel·lectuals i artistes que van fer de l'illa un espai alternatiu, potser una mica per casualitat, però un espai on era possible escriure o pintar lliurement, banyar-se despullat, prendre haixixi, sobretot, sentir-se intèrpret de la natura en una mena d'Arcàdia perduda i feliçment trobada", explica el poeta eivissenc Vicente Valero. "Entre 1932 i 1936 l'illa va ser visitada per un bon

nombre de joves que aspiraven a ser artistes consagrats i amb nobles ideals antiburgesos. D'entre tots ells, probablement va ser Walter Benjamin el que va arribar a Eivissa més desinformat", comenta Valero, que ara publica el llibre *Experiència y pobreza. Walter Benjamin en Ibiza* (Perriférica) precisament per endinsar-se en aquest petit però decisiu aspecte biogràfic de l'intel·lectual jueu.

Fugir de la crisi

Benjamin, considerat un intel·lectual marxista, però que el seu amic Gershom Scholem el veia com un pensador religiós en essència, "amb una conversió desafortunada i superficial a les idees marxistes", havia entrat en una profunda crisi personal mesos abans del seu primer viatge a Eivissa (l'any 1931 escriu per primera vegada sobre la possibilitat de suïcidar-se). Com interpreta Valero, possiblement el seu primer viatge a l'illa el 1932 suposés un intent de sortida d'aquella seriosa crisi existencial que se sumava a una crisi social i econòmica de la seva Alemanya natal. Aquest primer contacte, de només tres mesos, són un punt d'inflexió. Com en qualsevol viatge profund, el temps no passa igual, i cada dia es dilata: Benjamin veu i viu el passat i el futur, s'endinsa en un temps lent -temps arquitectònic, paisatgístic, cultural-. Escriu a tothora, mai deixarà de fer-ho, imbuït per aquella terra ("la més verge que he conegut") i hi tornarà l'any següent. Dues pinzellades mediterrànies en una vida intel·lectual marcada per Berlín i París i prou importants per

Ideal El mite d'Eivissa es va crear als anys 30 per intel·lectuals i artistes

Descoberta El seu primer viatge a l'illa va ser l'any 1932 fugint d'una crisi existencial

estimular moltes de les idees que va escriure posteriorment, a més de textos i cartes escrites a l'illa -com al seu amic Scholem- on dona testimoni de viure intensament un paisatge que no només revela i il·lumina, sinó que sembla escapar d'uns anys d'intensa foscor. Malauradament, l'illa no estava aïllada... ¿Veure aquella illa presa pels feixistes a partir de l'any 36 va ser un afegit més a la llista de despropòsits que el van portar a treure's la vida en un altre punt banyat pel Mediterrani, Portbou, espai de frontera on, incapaç de continuar fugint, es va treure la vida el 1940?

El camí com a revelació

Enrere quedaven aquells moments de llum, d'intensa llum -també espiritual- que va trobar a l'illa balear. "La seva trobada amb la natura i, en concret, amb aquesta natura particular de l'illa, tan captivadora per diverses raons, li va permetre assajar un gènere que no li era del tot desconegut, només que fins el moment sempre l'havia provat a la ciutat", explica Valero comentant "Al sol" un dels escrits més sorprenents de Benjamin, on "l'experiència del paisatge i l'experiència del llenguatge semblen fondre's en aquest passeig solar d'una manera misteriosa". L'escriptor berlinès transposa aquí la figura del *flâneur* urbà (el passejant entre la multitud), entre solitaris camps i boscos illencs. "La seva embriaguesa -diu Valero- neix ara de la contemplació, al sol, i de la seva trobada amb el que només pot definir-se com una bellesa antiga. Benjamin torna en aquest text al caminant que es deixa portar pel camí, al caminant

místic o al·lucinat", que li permet escriure reflexions com aquesta: "I, de cop i volta, recorda amb estranyesa que pobles sencers (jueus, indis, musulmans) han construït els seus sistemes dogmàtics sota un Sol que a ell gairebé sembla prohibir-li pensar. Aquell Sol que està cremant a les seves espatlles. Al seu costat, la resina i la fargola impregnen tot l'aire en el que ell creu que s'ofegarà. Un borinot xoca amb la seva orella. Amb prou feines ha percebut la seva proximitat i el remolí del silenci ja se l'ha emportat. Revelació del missatge de l'estiu, el missatge de tantíssims estius, i sense adonar-se'n: per primera vegada ara la seva oïda estava completament oberta a ell, però de nou s'ha interromput el contacte. El camí, ja gairebé imperceptible, de cop s'eixample; petjades a una carbonera. Darrera del vapor s'encongeix la muntanya, a la que es dirigeixen les mirades d'aquest home que ascendeix".

Aquest fragment és una mostra de l'estat d'atenció i comunió que arriba Benjamin, deixant enrere l'amalgama de civilització i barbàrie que el persegueix i endinsant-se en un estat, natural, on tot parla. L'intel·lectual en exili permanent que un cop a Eivissa entén, més que mai, el camí com a espai per a la revelació i el caminant com a especial receptor de l'essència de les coses. Conclusió que, tot i esborrar-se pocs anys després, quan es treu la vida, esgotat i malalt, rebent l'evidència d'una Europa que es desfà, torna a agafar força amb el seu llegat escrit, present, on la petitesa d'un home i la seva ploma continuen, malgrat tot, interpellant-nos. —

Títolasdjfh agsdjfhgsjdhadsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primer font d'una contaminació erar problemes intestinals greus, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Títolasdjfh agsdjfhgsjdhadsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primer font d'una contaminació erar problemes intestinals greus, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Quisque ut arcu augue, vitae aliquet

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primer font d'una contaminació erar problemes intestinals greus, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

Maecenas suscipit feugiat lli, nec bibendum orci mi in elit. In ante leo, blandit noe sIn sit amet ris velit. Nulla ac dolor magna, id eleifend velit. Quisque consequat diam in eros suscipit eu fringilla arcu faucibus. Aenean vel diam est, non sodales neque. Fusce sed molestie ipsum. Nam et sagittis purus. In pretium condimen. —